

Szegénység (A „szegénység Úrnő” útja = öröm)

(A háttérben Isten és a Sátán beszélget)

S: *(nevet)* Teremtényeid olyanok, mint én vagyok. Irigyek, kapzsik, önzők és nagyravágyók.

I: Te ezt csak szeretnéd, hogy ilyenekké váljanak. Ezen munkálkodszt (minden pillanatban), de az emberek szeretni születnek és nem gyűlölni.

S: Igen, hát akkor tegyünk egy próbát! Nézzük meg, hogy ebben a (mai) korban, (ahol én vagyok világ dolgainak háttérében) hogyan éli meg egy magát kereszténynek tartó család, ha elszegényedik.

I: Nagyon magabiztos vagy, de én bízom bennük. Engem fognak választani.

(Egy többgyermekes családnál vagyunk, ahol az apa munkanélküli lett. A gyerekek iskoláskorúak.)

Az asztal körül ülnek. Étkezési imát modanak.

Édes Jézus légy vendégünk...

Gy1: Anya, ma mi lesz az ebéd?

Anya: Tojásleves és krumplipüré.

Gy2: Már megint, a héten harmadszor esszük ugyanezt, már nagyon unom.

Anya: Tudom fiam, de amióta apának nincs munkája, nincs pénzünk másra. Krumplit és tojást pedig sokat kaptunk a szomszéd nénitől.

Gy3: *(flegmán, felelősségrevonóan)* Ez azt jelenti, hogy nem kapom meg az új mobiltelefonom sem?

Apa: Igen, ez azt jelenti. De minek neked új telefon? A régi elromlott?

Gy3: Nem, csak nem menő. *(előveszi a zsebéből)* A haverok állandóan cikiznek, hogy nekem még ilyen ócska van!

Anya: Miért ócska? Hiszen nagyon is jó állapotban van. És egyébként is, telefonálni lehet rajta. Mit kéne még tudnia?

Gy3: Igen, de nem játszik MP3-at, kicsi a memóriája, és egyébként sem szép.

Apa: Hát, ha szeretnél, én engedélyezem, hogy elmenj néhány hetet dolgozni a nyári szünetbe, és gyűjts pénzt rá. Bár azt gondolom, hogy jó még ez a telefon. Egyébként nem igazi barát az, aki a telefonod alapján barátkozik veled és ezért csúfol.

Anya: Azt hiszed, hogy a telefonod a kincsed? Fontosabbnak érzed, mint az igazi barátságot? Nem a tulajdonodtól leszel nagy ember!

S: Látod, milyen elégedetlen és keseredett ez a család?

I: Nem, csak a fiú. A szülei a helyes utat járják. Nézd csak!

(Kopogtatnak. Egy idős ember érkezik, kicsit hajlottan.)

Anya: Szabad! Jöjjön csak be, Pista bácsi! Üljön le, éppen ebédelünk, egyen velünk! Bár szerény az ebédünk, nagy szeretettel adunk belőle!

Pista b: Köszönöm kedvesem, elfogadom. Mióta az asszony elment közülünk, ritkán eszem főtt ételt. (Nagyon örül a meleg ételnek, neki is lát. Keresztet vet előtte, imádkozik.)

S: Ne adjatok másnak, nektek sem elég! Éhezni fognak a gyerekek!

I: Hiába is kísérted őket! Ráhagyatkoznak a Gondviselésre, és nem csupán a felesleges javakról tudnak lemondani és elajándékozni, hanem a számukra szükségesről is. És én megáldom őket mindezért gazdagon!

S: Ugyan már, milyen apa az, aki dolgozni küldi a gyermekét és nem hagyja, hogy élvezze a vakációt!

I: Szeretből teszi mindezt. Szeretné, ha fia megbecsülné mindazt, amije van, és nem vágyna felesleges dolgokra. A gazdagság elidegeníti az embereket egymástól, még többet és többet akarnak. A szegénység pedig közösséget teremt. Látod az öregember is mennyire örül, hogy enni adtak neki a kevésből is! És nem csupán az étel ízlik neki!

Pista b.: Tudja, kedves szomszéd asszony, olyan jólesik ez a leves, és olyan jó maguknál lenni. Itt mindig azt érzem, hogy bármikor jöhetek, sosem zavarok. És minden gondom megoszthatom önökkel, szívesem meghallgatják!

Sokszor elgondolkodom, hogy önök mennyire gazdagok lélekben, mert elégedettek mindazzal, amijük van, és bíznak az Istenben, hogy megadja mindazt, amire szükségük lehet.

Gy2: Miért mondja ezt? A héten harmadszor esszük ugyanazt, már egy hónapja nem kaptam zsebpénzt és nem mehettünk el fagyizni sem!

Pista b.: Te fiam, valóban szegény vagy. Nem tudod megélni az evangéliumi szegénységet.

Gy2: Miért? Mi a különbség a szegénység és az evangéliumi szegénység között?

Pista b.: Az evangéliumi szegénység nem valaminek a hiányát jelenti, hanem egy pozitív hozzáállás az élethez. Amikor tudsz örülni az apróságoknak, és megbecsülni mindazt, amit az Isten adott számodra!

Gy1: Jézus sosem elégedetlenkedett, ugye?

Anya: Nem bizony! Pedig egy barlangban született, sokat segített Szent Józsefnek, nem volt sok ruhája, mobiltelefonja, számítógépe. Sokat szenvedett, míg végül kínok között meghalt.

Apa: Szent Ferenc is ezt a szegénységet akarta élni egész életében. Tudjátok ki is volt ő?

Gy1: Egy olasz fiú, aki elhatározta, hogy mindenét szétosztja a szegények között és csak a Gondviselésre hagyatkozik. Azt eszik, amit alamizsnaként adnak nekik, és abba öltözik, amit kapnak. Ők pedig sokat dolgoztak és ápolták a betegeket, leprásokat. És mindezt örömmel!!!

Apa: Igen, nézzétek csak, mutatok egy részt a róluk készült filmből!

(Filmbejátszás. 1. Ferenc és társai a szakadó esőben koldulnak. 2. Hóban, mezítláb építik a templomot.)(Közben a család befejezi az ebédet, imádkoznak. Anya elpakol...stb.)

Gy3.: Elmegyek a szünetben dolgozni valamit, de azt hiszem, hogy nem az új telefonra fogom költeni a pénzt!

Apa: Mire, fiam?

Gy3.: A felét nektek adom, hogy vegyetek rajta olyan dolgokat, amelyek valóban szükségesek. A másik felét a szegényeknek, nyomorban élőknek adom, hogy ők is örüljenek.

Pista b.: Ha ez így lesz fiam, te fogsz a leginkább örülni és a te szíved lesz a legboldogabb.

Na megyek, mert még megígértem, hogy segítek a Mariskának a kertben. Tudják, most jött haza a kórházból. Isten áldja magukat! *(Elcsoszog.)*

S: *(Kétségbeesetten)* Jaj, mi történt? Nekik sincs és még adnak másoknak is? Elment a józan eszük?

I: Éppen ellenkezőleg, nagyon is eszüknel vannak. Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa! A pénz csak eszköz lehet, hogy jót tegyenek vele másoknak, és nem életük célja! Minél több vagyona, tárgya van valakinek, annál több gondja is.

Emberek!!! Törekedjetek az evangéliumi szegénységre és bízzatok Gondviselésemben!!!

Kérdések: Mit láttunk az előadásban? (közös összefoglalni) A szegénység számadra mit jelent? Vonzó számadra, vagy félsz tőle? (Ismét meg lehet erősíteni a szegénység, mint nyomorgási ill. az evangéliumi szegénység közti különbséget) Szegénynek, gazdagnak tartod magad? Miért? Mit gondolsz, mi az életed kincse, azaz mi az életed célja? Fontos-e számadra a pénz? Le tudsz-e mondani mások javára bizonyos javokról? (pl. táborban a jobb falatról, kézműves foglalkozáson általad készített ajándék, kényelmes ülés a kápolnában...stb.) Mit nehéz kölcsönadnod vagy odaadni a társadnak? Használhatják-e a dolgaidat mások? Akarsz-e te is transzformenszt, új számítógépes játékot, menő cuccokat, ha a haveroknak, osztálytársaidnak van? Te **mit fogadsz meg** a tábor idejére, s majd azutánra, hogy a lelki szegénységet megvalósítsd és bejuss az Isten országába? (Le lehet írni egy kis papírra és a szentmisén megáldani ezeket a törekvéseket) Sikerült-e már korábban evangéliumi szegénységet élned? Ha igen, mondj példát hogyan?

További példák lehetnek a kiscsoportos beszélgetésen: Szt. Ferenc életéből történetek, ill. Batthyány-Strattmann László szemorvos élete. Lsd. Laci atya ea.

